

der ikke skulde koste dem 8 Mk. for hvert Hundrede Rdl., naar de tage enkelte Hundreder. Thi det er netop Ulykken, at de Formuende, som have Pengene staaende i deres Eiendomme, idelig og atter opstige dem og derved maae de Uformuende idelig og atter aabne nye Laan og igjen betale denne for dem meget store og trykkende Afgift. Men, naar den ærede Forslagsstiller mener, at Stempelansættelsen alene tynger paa de Uformuende, saa maa jeg tage mig den Frihed at være af en anden Mening; thi de, som ville blive lettede ved hans Forslag, ere ikke alene de Uformuende — dem ønske vi vistnok Alle at lette Byrden for saa meget som muligt, — men det er netop Capitalisterne, de mest Formuende, netop dem, som have mange Forretninger at gjøre. Vi kjende baade i Sjælland, Fyen, Lolland og Sylland, Mænd, som strax ere paa færde, naar der er en Forretning at gjøre; saasnart der er en Gaard at kjøbe, større eller mindre, saa ere de i Bevægelse. See, disse ønske ligesaameget som de Uformuende, at der vil skee Nedsættelser, og hvorfor? Fordi det især er Capitalisterne, som vi ellers vanskeligt kunne ramme ved Beskatningen, der vilde vinde ved Nedsættelsen af Stempelafgiften. De Formuende, som i disse Aar have avanceret betydeligt, fordi Eiendommene bestandigt ere stegne i Værdi, ville tjene endnu meget Mere, end de hidindtil have tjent. Saasnart vi forandre Afgiften for 1ste Klasse til 2den Classes Stempelpapir, saa vil der blive erlagt en meget mindre Afgift netop af disse meget formuende Mænd, som have deres Indtægter af deres Handel og Kjøbmandsskab. Jeg har saaledes efterseet, at, naar vi tage 10,000 Rdl., saa vil det efter den nu bestaaende Stempelafgift give c. 70 Rdl., ifølge Forslaget ifkun 20 Rdl.

Formanden: Jeg kunde dog ønske, at den ærede Rigsdagsmand vilde opsætte disse Betragtninger til et senere Stadium; thi her

er kun Spørgsmaal om Forslagets Fremme, og, som Følge heraf, skulle vi altsaa saameget som muligt kun bevæge os paa det mere formelle Gebet.

C. C. Møller: Jeg skal altsaa blot indskrænke mig til at sige, at, da det er et Forslag, som vil berøve Statskassen en betydelig Indtægt, og en Indtægt af Tønder Guld, og netop komme for største Deel de mere Formuende tilgode, saa vilde jeg, efter min Anskuelse af Sagen, ansee det for gavnligt, om dette Forslag ikke nød videre Fremme; men jeg vil gribe Leiligheden til at anbefale det høitæredede Ministerium, om det ikke kunde tage Anledning af den ærede Forslagsstiller's Proposition til at tage Sagen under nøiagtig Overveielse. Der er bestandigt saa mange Undtagelser, der gjøres fra Stempelansættelsen, at vi virkelig maae ønske den underkastet en Revision. Det er ikke længere end 3 Aar siden, at vi her gav Tilladelse til, at Kjøbenhavns Commune maatte optage et Laan paa 3 $\frac{1}{2}$ Million uden Afgift for Stempelpapir, og saaledes ville vi finde, at der er skeet mange Undtagelser fra den bestaaende Stempelansættelse af 3die December 1828. Jeg vilde derfor særdeles ønske, at denne den ærede Forslagsstiller's Proposition maatte have den gavnlige Følge, at Ministeriet tog under Overveielse om ikke vor Stempelansættelse trængte til en Revision i alle de enkelte Dele. Vi have ogsaa her hørt, hvorledes man omgaaer Stempelansættelsen, og det vil vistnok ogsaa vise sig, at, naar den i mange Henseender bliver mere moderat, saa ville Folk ogsaa blive meget villigere til at betale og yde, hvad de efter Stempelansættelsen skulde betale og yde. Det gik saaledes med Tolden; thi efterat Toldsatserne vare modererede, blev Folk mere redebonne til at erlægge de Toldgifter, der skulde erlægges, og det vil vistnok ogsaa gaae saaledes med Stempelansættelsen, at Folk vilde mindre fristes til at omgaae Loven, naar det var en moderat Sum, der var bestemt for de enkelte Tilfælde.